

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13330/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Тајјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „Томсин“ ДОО Шабац, чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 244/24 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 244/24 од 14.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 244/24 од 14.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 256/2022 од 09.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за одређивање прекида поступка до правноснажног окончања поступка који се води пред Основним судом у Новом Саду под посл.бр. П 30371/2020 и П 8839/2022. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да се са свим лицима и стварима исели из стана ближе описаног у овом ставу изреке и да исти испражњен преда тужиоцу. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 128.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 244/24 од 14.03.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора – иселења из предметне непокретности. У конкретном случају ради се о парници ради иселења, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози ревизије се делом односе и на битне повреде одредаба парничног поступка, (одбијање предлога за прекид поступка) због чега се посебна ревизија не може изјавити. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради иселења поднета је 14.01.2022. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 4.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић